

Cova de la Fou d'en Montané

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Pla de Claperons - La Fou
Emplaçament: A l'extrem de ponent de la zona de La Fou, tocant al fondo d'en Montané
Alçada: 358m

Coordenades:

Latitud: 41.36809
Longitud: 1.91777
UTM Est (X): 409490
UTM Nord (Y): 4580185

Classificació

Número de fitxa: 08295-780
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Neolític Edats dels Metalls
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Parcialment destruït o tapat per la terra que genera l'explotació de la pedrera que hi ha a la zona.
Protecció: Inexistent
Número inventari: CCAA 2568
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600015
Autoria de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 19/06/2017 - 02:00

Descripció

Cavitat situada en una zona constituïda per calcàries i sorrenques roges del triàsic, i travessada pel fondo d'en Montané. La cova presenta una entrada de 2,20 metres d'amplada i 1,80 metres d'alçada, amb un corredor que desemboca en una sala de 12,50 metres de longitud per 3,25 metres d'amplada. Una estreta escletxa permet el pas a una altra sala semblant a l'anterior. Al fons hi ha un pendent que puja a una minsa estança amb el sostre esberlat que dona a l'exterior. Amb pluja, les aigües del petit torrent de l'Aixereta, que passa per la zona, inuden la cova en gran part. Aquest fet provoca que no es pugui parlar de seqüència estratigràfica, donat l'estat de destrucció del sediment. És més probable que els materials fossin recuperats més que no pas excavats. En concret es van documentar diversos fragments de ceràmica de vasos llisos i d'altres amb decoració de cordons. També es va localitzar un fragment d'olla amb decoració epicampaniforme, tipus Arbolí, amb tècnica mixta d'incisió i boquique (datat del Bronze Antic i dipositat al MAC-Barcelona). Cronològicament, el jaciment es pot adscriure al Neolític Antic Cardial (5500-4000 a.C.), al Neolític Final-Calcolític (2500-1800 a.C.) i al Bronze Mig-Final (1500-650 a.C.). Tenint en compte això, sembla ser que l'ocupació de la cavitat va ser força esporàdica.

Història

La primera prospecció arqueològica d'aquesta cova es va dur a terme l'any 1936. És probable que correspongués a l'arqueòleg català Josep de Calassanç Serra-Ràfols, donat que va treballar en el mateix any a la zona i va realitzar una prospecció al desaparegut Abric prop del torrent d'en Montané, que estava situat a escassa distància de la cova. L'escassa documentació de materials pot ser deguda al mal estat de conservació de la cova, donada l'erosió provocada per l'acció de l'aigua i les grans escletxes al sostre de la cavitat. Aquests materials estan dipositats a la seu de Barcelona del Museu Arqueològic de Catalunya (MAC). Cal mencionar que també es van documentar restes de fauna cavernícola, en concret, de *Pseudosinella barcelonensis*, un col·lèmbol de l'ordre dels artròpodes.

Bibliografia

CCAA (2004). Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya, Vallirana. Barcelona: Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya [inèdit]. DE LA PINTA, J. Ll. (1984). "Addenda al repertori de cavitats d'interès arqueològic de la província de Barcelona". Exploracions (Espeleo-Club de Gràcia), 8, p. 16. [Http://invarque.cultura.gencat.cat/](http://invarque.cultura.gencat.cat/) (Consulta: 19-06-2017). SANZ, Montserrat; BLASCO, Anna; DAURA, Joan (2005). Memòria de les prospeccions arqueològiques: Garraf-Ordal (Baix Llobregat, Garraf). [Barcelona: Inèdit], p. 32, 39.